

drevo. Mem neurjem je urezala strela v drevo, pod katerim sta Balajčeva vedrila. V sence od strele zadeti Balajc je obležal pri priči mrtev, medtem ko je bila njegova žena omamljena in jo je mokrota dežja spravila zopet k zavesti. S težavo se je zavlekla do ceste, da je poklicala pomoč. Od strele poškodovano so spravili v soboško bolnišnico in je upanje na okrevanje.

Slikar smrtno ponesrečil. Na cesti blizu Griž pri Celju je padel s kolesa umetnostni slikar Ernest Potočnik. Pri padcu si je pretresel možgane in je podlegel poškodbam v celjski bolnišnici.

Pismonoša hudo ponesrečil. Maks Uranjek, 32 letni pismonoša na pošti v Mislinju, se je peljal na kolesu proti Slovenjgradcu. Za njim je vozil na motornem kolesu Štefan Lušnic iz Gornjega Doliča. Motociklist je zadet v kolesarja, ki je padel na tla. Pri padcu mu je počila lobanja in je dobil poškodbe po vsem telesu. Tudi Lušnic ima poškodbe na glavi in telesu. Uranjeka so prepeljali v slovenjgraško bolnišnico.

Prometna nesreča. V celjsko bolnišnico je bil oddan 32 letni hlapec Avgust Sinko iz št. Pavla pri Preboldu. V št. Petru v Savinjski dolini ga je podrl neki motociklist in mu je zlomil desno nogo.

Od eksplozije poškodovan otrok. Devetletni Slavko Drnovšek, sinko delavca v Zagorju ob Savi, je našel nekje patrono. Po naboju je iz radovednosti tolkel tako dolgo, da se je razpočil in neprevidez je obležal ves v krvi. Eksplozija ga je hudo poškodovala na obrazu, rokah in eno oko je v nevarnosti.

Usoden padeč s strehe. Matija Osolnik, mali posestnik iz Snovnika pri Kamniku na Gorenjskem, je popravljal streho pri sosedu. Nenadoma mu je spodrslilo in je padel na tla ter si je zlomil desno nogo.

Vlak ubil mojstra in vajenca. Dne 4. junija kmalu popoldne sta se odpeljala iz Kranja proti Trziču kranjski kleparski mojster Rihard Jakelj in njegov vajenec. Sedla sta na motorno kolo, katerega je vodil mojster, vajenec pa je sedel za njim. Na ovinku pod Zgornjimi Dupljami v bližini gozda, kjer se je radi nezavarovanega železniškega prehoda zgodilo že več nesreč, sta trčila v vlak. Suneč je bil tako silovit, da je vrglo oba v velikem loku in sta obležala mrtva. Mojster Jakelj je bil star komaj 45 let in zapušča družino.

Od gramoza smrtno podsut. V ljubljanski bolnišnici je podlegel prehudim notranjim poškodbam 60 letni Jožef Luzanski, ki je služil za hlapca na Dolenjskem in je bil doma iz brežiškega okraja. Pri kopanju gramoza se je odrgala plast in ga podsula. Ljudje so

mu prihiteli takoj na pomoč in ga odkopali ter oskrbeli prepeljavo v bolnišnico, kjer pa mu niso mogli več pomagati.

Huda nevihta s točo nad Ljubljano in okolico. Zadnje nedeljo popoldne se je izsula nad Ljubljano in okolico huda nevihta s točo. Neurje je prihrumelo od Vranskega. Ko je oklestila toča vrtove in drevje okoli Ljubljane, je neurje krenilo proti Dolenjski v smeri Sostro in Orle ter dalje na Grosuplje. Trpela je vinska trta, fižol, krumpir in drugi pridelki.

Nesreča pri popraviljanju stavbe. 63 letni Martin Brudar iz Potovrha pri Novem mestu je bil zaposlen pri popraviljanju stavbe pri graščaku Langerju v Bršljinu. Nenadoma se je podrl oder in Brudar je padel v globino. Poškodoval si je prsni koš, glavo in roke ter so ga oddali v bolnišnico.

Štiriletno dekletce utonilo v vodnjaku. Iz Novega mesta poročajo: V Hrušici pod Gorjanci se je igrala pri vodnjaku posestnika Ovnčka štiriletna hčerkica posestnika Ambrožiča. Otrok je izgubil ravnotežje, padel v vodnjak in utonil.

Voz pokopal pod seboj posestnikovega sina. 20 letni posestniški sin Franc Sabotič iz Novakova pri Poljčanah je vozil les z Boča. Voz se je na nekem ovinku prevrnil in pokopal pod seboj Sabotiča, katerega so prepeljali v mariborsko bolnišnico s poškodovano hrbtnico.

Vlak povozil 81 letnega starčka. Kakih 100 m od železniške postaje Kranj so našli razmesarjeno truplo neznanega starčka. V povoženem so pozneje prepoznali 81 letnega preužitkarja Mihaela Primožiča, doma iz Hotovelj, občina Gorenja vas nad Škofjo Loko. Stari se je mudil nekaj dni pri svojem sinu v Stražišču. Po nesrečnem naključju je zašel na tir in mu je lokomotiva odrezala glavo in desno roko v rami.

Vagonček zdrobil dečku prsni koš. V Rožnem dolu na Dolenjskem ima gozdno podjetje ozkotirno železnico. Zadnje dni so se igrali z vozički te železnice vaški otroci. 12 letni Alojzij Baldin je padel pri igri in prišel z gornjim delom telesa čez tir. V tem trenutku je privozil vagonček, ki je zdrobil fantku prsni koš. Smrtnonevarno poškodovanega so koj prepeljali v novomeško bolnišnico, a je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Mariborsko bogoslovje — visoka šola. »Službene novine« v Beogradu so objavile 7. junija odredbo ministra prosvete Maksimoviča, ki jo je ministrski svet odobril in potrdil na svoji seji 30. maja, o stopnji rimsko-katoliških bogoslovnih šol v naši državi. Te šole, ki sprejemajo slušatelje z višjim tečajnim izpitom in kjer traja pouk najmanj

osem semestrov, dajejo visoko strokovno bogoslovno izobrazbo ter so na stopnji fakultet (bogoslovnih vseučilišnih šol). Naslov teh šol je: Visoke bogoslovne šole. Diplome (končna spričevala) teh šol dajejo pravice do napredovanja v državne ali samoupravne službe na vse položaje, za katere je potrebna diploma o končani bogoslovni fakulteti in za vse druge pravice, ki jih dajejo diplome bogoslovnih fakultet. S to odredbo ministra prosvete, izdano na osnovi § 42. fin. zakona za leto 1939/40 in po § 1. uredbi o proračunskih dvanajstinah za mesec apríl, maj, junij in julij 1940, je bilo med drugimi katoliškimi bogoslovnimi učilišči — v hrvatskih škofijah jih je več — povzdignjeno na stopnjo visokih šol tudi mariborsko bogoslovje. To odliko je mariborsko bogoslovje, ki je ustanova nesmrtnega škofa Slomška, v polni meri zaslužilo. Pouk, ki se je v njem vršil, je bil vedno na znanstveni višini vseučiliških fakultet. O kakovosti in stopnji izobrazbe, ki jo je dajalo to učilišče in vzgojevališče, pričuje dejstvo, da so med absolventi tega učilišča prav mnogobrojno zastopani taki možje, ki so bili in so voditelji našega naroda ne samo na verskem in moralnem polju, marveč tudi na narodnem, gospodarskem, političnem in kulturnem področju.

Maribor dobi vmesno radio-postajo. Prosvetna zveza v Ljubljani kot vrhovna organizacija naših prosvetnih društev ima pogodbo z ministrstvom pošte in brzojava z dne 22. julija 1939 glede radijske postaje v Ljubljani ter je v tej pogodbi tudi zabeleženo, da se ustanovi radijska relejna (vmesna) postaja v Mariboru. Za to postajo se je dobilo zelo primerno zemljišče na Tezmem tik Maribora. Prosvetna zveza je te dni vložila na mestno občino mariborsko, oziroma njen gradbeni odbor prošnjo za odobritev načrtov radijske postaje v Mariboru. Gradbeni načrti so bili v minulem tednu odobreni in podpisani. Glavna zgradba za radijsko oddajno postajo bo merila v florisu 25×23,5 m. Zgrajen bo še transformator, stanovanjski prostori za nameščence postaje, pisarniški prostori in kleti. Napeljana bo telefonska zveza z Mariborom in Ljubljano. Stolp postaje, ki bo 100 m proč od ostalih naprav, bo visok 112 m in močno zasidran, da bo lahko kljuboval raznim vremenskim neprilikom. Električno silo bo dobivala postaja od mariborskega mestnega električnega podjetja. Nova vmesna radio postaja pa bo zelo velike važnosti za Maribor in vse kraje ob severni meji, ki doslej niso ali pa zelo slabo slišali Ljubljano.

Cerkev Matere božje na Ptujski gori bo ostala črna. Dela na popravilu zunanosti gorskega svetišča, ki so se začela v začetju ma-

temperaturo. Med njimi je zavladal velik strah, ker so v svojem praznovanju mislili, da se bliža konec sveta. Šlo je pa le za množestven padeč meteorjev (kamnov izpod neba), med katerimi so bili nekateri prave velike skale.

Spomenik postelj. To je bilo tisto, kar nam je še manjkalo in kar bodo mnogi s hvaležnostjo pozdravili. V Spring Lake Dodgeu v Zedinjenih državah je dal bogat Amerikan postaviti spomenik na čast skromnemu kosu pohištva, na katerem se človek rodi in na katerem umre. Ta originalni spomenik sestoji iz vazožja in stebra, na katerem je, v pomanjšavi posneta navadna železna postelja. V spomenik pa je dal mož vklesati napis: »Na čast

Natalija je odšla polna strahu. Misel na bodočnost jo je vznemirjala, zlasti ker še ni vedela, kako se bo zadeva upora končala.

14.

V vasi je vladala mrtva tišina. Ljudje so se poskrili. Vedeli so, da se je Klavs, sin Alekseja Andrejeva, za to noč nastanil v Šubinovi hiši in so se bali. Šepetaje in z grozo v srcih so med seboj govorili o tem, da bodo naslednjega jutra ustreljeni Aleksej Andrejev, njegov sin Fedor in Peter Krilov.

Možje in fantje, ki so bili med uporniki, so bili zelo molčeči. Sramovali so se zaradi svojega strahu pred smrtjo. Kesali so se, zakaj niso pristali na žrebanje. Fedor je postal v njihovih očeh junak, obenem pa glasen očitnik. Ne bi ga smeli pustiti v prostovoljno smrt. On je sicer bil voditelj, toda za vstajo so bili vsi odgovorni. Drugi pa so bili zadovoljni s tako rešitvijo te nesrečne zadeve. Za njih je bilo tudi suženjstvo rešitev, samo če ni bilo treba umreti. Čutili so se tako globoko zakopane v trpljenje in ponižanje, da so v suženjstvu našli neko gotovost.

Nekateri pa so v svojih srcih ohranili dostojanstvo in plemenitost ter so se upirali temu, da bi sprejeli svojo nesrečo. Poraz, ki so ga doživeli, jim ni vzel moči. Žalostna usoda Alekseja, Fedorja in Petra jih je klicala

na dolžnost, da nekega dne stresejo s sebe sramotni jarem...

V veliko sobo pri Andrejevih je sijala mesečina. V jasni svetlobi so se odražale črne in ostre sence. Po prostori sobi se je od časa do časa premikala ženska senca. To je bila Natašina senca. Deklica je hodila po sobi sem ter tja, zatopljena v svoje misli.

Iz enega kota je od časa do časa prihajal suh kašelji, ki je mučil ubogo Natašino mater.

Za mizo je sedela Karina. Roke je naslanjala na mizo, glavo pa skrivala v dlani. Reva je bila popolnoma izčrpana. Ko je slišala Elzin kašelji, jo je obšla misel, da bi tudi zanjo bilo najbolje, če bi se ji zmešalo.

Nataša se je vdajala eni sami misli, ki jo je vse bolj prevzemala. Hotela je iti h Klavsu in prositi, naj pomilosti tri obsojence. Morda je ni popolnoma izbrisal iz svojega spomina in se bo usmilil nesrečnih žrtev. Na vsak način je ona edina, ki more tvegati ta korak. Zakaj ga ne bi tvegala? Življenje je za njo brezpomembno... Ko je do dobra razmislila o stvari, se je prepričala o brezuspešnosti svojega koraka. Klavs ne bo popustil. Vila je roke v obupu nad svojo nemočjo. Hitreje je začela hoditi po sobi gor in dol. Od časa do časa se je ustavila pri oknu in pogledala proti vasi.

Bil je čas večerje. Gotovo tudi Klavs sedi za mizo. Če ne bo šla sedaj, pozneje ne bo mogla priti pred njega. Naglo je še enkrat premislila vse, nato se je odločila.

ja, radi dejja niso tako napredovala kakor bi bilo želeto. Le kamnoseki so med tem pod vodstvom domačega mojstra g. Jakoba Horvat pridno pripravljali nove kamne, ki jih sedaj vlagajo v podpornike cerkve namesto starih preperelih. Ljudje se silno zanimajo za popravilo tega Marijinega svetišča. Ob lepem vremenu prihajajo od daleč in blizu ter obžudujejo to veliko delo, ki se je šele sedaj, ko je načeto, pokazalo v vsej svoji razsežnosti. Bistvo privlačnosti cerkve na Gori je v tem, da je njena zunanost dobesedno črna. Legenda pripoveduje, kako je ta mogočni božji hram ob turškem napadu čudežno počrnel, da ga turški paša ni mogel videti in porušiti in od takrat da se njene zunanosti ne prime noben belež. Ljudje sedaj ugibajo, kakšna bo cerkev, ko bo popravljena. Da se ohrani zgodovinski pomen in legendarna privlačnost cerkve na Ptujski gori, so strokovnjaki pod vodstvom g. inž. arh. Vl. Mušiča določili, da mora biti novi omet na cerkvi naravne temne barve. Za sestavo takega ometa se je dobavil iz kamnoloma pri Sv. Roku ob Sotli zmlat črni andezitni kamen. Tako bo gorska cerkev tudi po obnovitvi dobesedno ostala črna. Ob tej priliki opozarjamo tudi na novo knjigo o Ptujski gori, ki je pred kratkim izšla. V njej vseučiliški profesor g. dr. Franc Stele opisuje lepoto svetišča Matere božje na Ptujski gori in njega velik zgodovinski pomen. Častilci gorske Matere božje pridno segajte po njih. Dobi se v župnišču na Ptujski gori.

Nadaljevalna dela na novi obmejni cesti. Na novi obmejni cesti Sv. Ožbalt-Kapla-Sveti Duh so te dni začela nadaljevalna dela. Banska uprava je dala izreden kredit 200.000 din in je za enkrat zaposlenih 50 delavcev.

Lepi dohodki mariborske carinarnice. Zadnje dni so bili zaključeni na mariborski carinarnici računi za proračunsko leto 1939-40. Bilanca znaša 112.275.796 din dohodkov od carin. Dohodki so za 10 milijonov višji kot v predpreteklem letu. Letos majnika je imela mariborska carinarnica že 10.316.295 din dohodkov.

Brod na Fali hočejo ukiniti. Lastnica broda, ki vrši promet med levim in desnim bregom Drave na Fali, gospa dr. Orozljeva, je sporočila okrajnemu cestnemu odboru mariborskemu, da bo ustavila promet z brodom, čim bo koncesija za brod potekla. Lastnica broda se izgovarja, da so naprave za brod že trhle in da jih sama z ozirom na majhen promet ne more vzdrževati. Glavni vzrok, da hoče gospa dr. Orozljeva ustaviti brod, pa je ta, ker gradi banska uprava in cestni odbor veliko cesto od falske graščine preko znane pečine proti Rušam in da voznikom, ki so se doslej morali posluževati broda ob Fali, ako

so hoteli priti s svojim tovorom v Maribor, ne bo več treba preko Drave, ampak bodo na desnem bregu po lepi zidani cesti lahko prišli v Maribor. Kljub temu pa je brod še potreben, ker je vendar za podravske kraje promet med levim in desnim bregom dovolj živahen. Morda se bo našel kdo, da brod prevzame.

Novo pogodbeno pošte. Poštni minister je podpisal odlok, s katerim se odprejo nove pogodbeno pošte 4. razreda, in sicer: pošta Pohorje, št. Danijel nad Prevaljem in pošta Polensak v ptujskem okraju, ki je bila doslej samo pomožna pošta.

Od Drave naplavljeni trupli. Ne daleč od vasi Stojenci pod Ptujem je naplavila Drava truplo starejšega moškega. V utopljenca so prepoznali 59 letnega preužitkarja Ivana Bezjaka iz Bukovcev, ki je pred več dnevi spodrsnil v Dravo in utonil. — Pri Spodnjem Bregu je bilo naplavljeno truplo v Dravi utopljenega 25 letnega Viljema Podlesnik iz Maribora.

Dograditev občinske ceste na brod pri Zavrču pod Ptujem. Občina Sv. Marjeta niže Ptuja je začela graditi potrebno cesto na brod pri Zavrču. Ker je občina tozadevni denar prejela od okrajnega cestnega odbora, bo sedaj cesto dogradila z dvema manjšima lesenima mostičema. Ljudje, ki so morali voziti radi nedograjene ceste naokrog po ovinkih, se bodo v kratkem lahko oddahnili od teh ovir in težkoč.

Nov most. Čez Bistrice pri št. Petru pod Sv. gorami bodo zgradili nov železobetonski most, ki bo stal 272.000 din.

Od izletnikov prepehena medvedka. Travno goro pri Ribnici na Kranjskem je obiskala skupina izletnikov. Ker se je paslo na gori nekaj konj, se je prikazala iz hoste medvedka z mladičem, da bi se zapodila med konje. Izletniki so prepodili zver s kričanjem in oteli konje.

»Orač«, najboljši in najcenejši slovenski kmetijsko-strokovni list, lahko se naročite, tudi samo za drugo polletje; če pa plačate celoletno naročnino, dobite tudi vse doseđanje številke, dokler zaloge ne poido. Celoletna naročnina samo 20 din, polletna 10 din. Zahtevajte z dopisnico list na ogled na naslov: Uprava lista »Orač«, Ljubljana, Tyrševa 38.

Požari

V Strtenici v Zibiki v šmarškem okraju se je vnela hiša posestnika Antona Malgaja. Posopje je zgorelo do tal. Pri reševanju iz goreče hiše se je gospodar Malgaj opeknel po vsem telesu in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

V Forminu v župniji Sv. Marjeta niže Ptuja so doživeli v zadnjem času kar štiri podtaknjene

požare. V začetku minulega tedna je zgorelo pred nedavnim zgrajeno posopje posestniku Janezu Munda, ki je oškodovan za 50.000 din. Forminčani so v neprestanem strahu pred zločinsko požigalčevo roko.

Zadnje nedeljo kmalu po poldne so preprečili mariborski gasilci s hitrim posegom požarno nesrečo v Melju v velikem Francovem mlinu. Vnelo se je žaganje pri cirkulariki, najbrž radi kratkega stika. Zgorel je 5000 din vreden stroj. Če bi ne bili gasilci zajezili nesreče, bi bil ogenj našel v mizarskem delu mlina dovolj hraniva in bi se bil razmahnil še na mlin, ki je itak nekaj let po prevratu neko nedeljo popoldne povsem zgorel in še danes ni dognan vzrok nesreče, ki je povzročila večmilijonsko škodo in je bilo tedaj v največji nevarnosti vse Melje z glavnim kolodvorom vred.

Sosed kradel gostilničarici. Gostilničarka pri Lovškem domu nad Tremi ribniki v Mariboru je opazovala v zadnjem času, da ji izginja denar, vino ter jestvine. Skrila se je v noči v kuhinjo in prežala na tata. Okrog štirih zjutraj se je pojavil skozi vrata v kuhinji njen sosel, kateri stane v isti hiši. Odprl je preda v miznici, kjer hrani krčmarica ključke od kleti, in je pobral iz njega nekaj drobiža. S ključki se je podal v klet. Gostilničarka je prijavila ugotovitev orožnikom. Prišlo je na dan, da je hodil sosel v tujo klet, iz katere je odnesel 160 litrov vina, za 120 din cigaret, razne jestvine in precej gotovine.

Nočni vlom v trgovino. Neznani storilec je v noči v noči minulega tedna v Mariboru na Trgu kralja Petra v galerijsko trgovino Rada Tipa. S ponarejenim ključem je prišel z dvorišča v vežo in od tam v trgovino. Odnesel je 200 din gotovine in razne predmete. Skupna škoda znaša 7800 din.

Iz bolnišnice pobegnili tat koles. V zaporih mariborske jetnišnice je bil na varnem znani tat koles Karel Rober. Rad bi boleznj ga je vodil paznik v bolnišnico, kjer so ga zdravili. Sredi minulega tedna pa je v bolnišnici nenadoma skočil skozi okno in pobegnil neznan kam. Rober jo je že enkrat pobral iz zaporov.

Obstreljen pri otroški igri. V bolnišnico v Slovenjgradu so prinesli 11 letnega posestnikovega sina Ivana Merkača iz Sel pri Slovenjgradu. Obstreljen ga je osemletni tovariš Engelbert Luter. Otroci so se že dalj časa igrali vojno. Okrog 11 dopoldne so šli šolarji iz Sel v šolo. Malo iznad Spodnjega Dularja v Selah je pričakal osemletni Luter Merkača in obstrelil njega in soseda iz samokresa. V sedanjih podivjanih časih bi morali starši skrbno skrivati in zaklepati orožje pred deco!

Žrtev pretepa. V Framu je nastal hud pretep, v katerem je obležal z 22 zablodljaji po vsem telesu 24 letni Ludovik Kugli. Kugla so odprémili v bolnišnico.

Dobro si je plačal postrežljivost. Alojziji Novak iz Moškanjcev pri Ptujju se je ponudil neznanec, da ji rad pomaga s kolodvora nositi sodček s 14 litri vina. Ko sta prišla pred gostilno, v kateri je nameravala Novakova prenočiti, je postrežljivi nosač izginil s sodčkom in vinom.

Pogledala je mater in Karino. Zdela se ji je, da obe dremljeta. V naslednjem trenutku je tiho odprla vrata, stopila iz sobe in vrata tiho zaprla. Pri oknu je obstala in pogledala v sobo. Ženi sta bili še vedno nepremični.

Nataša je zavila proti vasi. Izbrala je krajšo pot, ki je vodila med poljem.

Okrog vasi so goreli taborski ognji. Ob njih so sedeli in ležali vojaki. Pod drevesi so stali konji.

Tu in tam se je kateri vojak zasmejal. Vmes je zahrzal konj. Iz vasi se ni slišal noben glas. Tiha noč je pritiskala na duše in hiše. Polja so mirno spala.

Mesec se je skrtil za oblake. Nataša je bila tega vesela, ker je bila bolj skrita. Hitela je proti Šubinovi hiši, v kateri je stanoval Klavs.

*

Klavs je večerjal.

Komisarjev obraz je osvetljevala sveča, ki je stala na mizi. Plamen, katerega je vznemirjal rahel prepih, je metal ostro svetlobo in temne sence na te koščene in stroge črte.

V mraku, komaj vidna, je stala Natalija. Pripravljen je bila, da zadosti vsaki želji mogočnega komisarja. Toda on ni ničesar želel.

Njegove oči se niso odtrgale od papirja, ki mu ga je nekoliko prej prinesel Karanzin. Na papirju je bila

napisana smrtna obsodba treh talcev in on bi jo moral podpisati. Že kakih dvajsetkrat je prečital imena: Aleksej Andrejev, Fedor Andrejev, Peter Krilov.

Njegov oče, njegov brat in Peter Krilov, ki je najbrž Natašin brat.

Čim večkrat je prečital ta imena, tem bolj so črke plesale pred njegovimi očmi.

V njegovi notranjosti je vrelo, toda obraz je bil hladen.

V nemirnem srcu se je spet bil boj med Klavsom Rišinom in Klavsom Andrejevim. Srce je močno in naglo utripalo ter pričalo o tem, da spomin na preteklost še vedno ima veliko moč nad komisarjem.

Toda istočasno se je z neusmiljeno surovostjo vzbudila tudi boljšešiška vera. Silila ga je, naj zatre v sebi spomin na preteklost.

Njegov oče ni njegov oče, temveč navaden upornik. Njegov brat ni njegov brat, ampak nevaren sovražnik komunistične oblasti.

»O, sveta in velika revolucija,« je šepetal, »ki si poklicana, da preobličiš zemljo in človeška srca! Od tebe je odvisna sreča in bodočnost človeštva. Srečen sem, da si mi dala priliko, da izpričam svojo privrženost tvoji stvari!«

postelji, na kateri vsi živimo in nekateri doživljamo tudi vzvišene trenutke. Zdej smo s spomeniki vseh vrst menda dovolj založeni.

Sestri z istimi zobnimi bolečinami. Zobozdravniki z ameriškega vseučilišča Templea so pet mesecev opazovali petletni devojčici Marto in Ano Donnellyjevo iz Filadelfije ter so ugotovili, da se njiju zobovja razvijata z naravnost neverjetno enakostjo. Pri obeh sestrah so se na petnajstih enakih zobeh pokazali isti znaki zobne gnilobe, tako da bi otroka imela isteega dne na istem mestu iste zobne bolečine, če bi ju ne bili zdravili pravčasno. Odtis obeh zobovij sta si tako podobna da so ju tudi specialisti zamenjavali.

(Dalje sledi)